
Fra: Thale Parker [mailto:thale_parker@hotmail.com]

Sendt: 21. mars 2014 15:37

Til: Postmottak HOD

Emne: Høring – reservasjonsordning for fastleger

Viser med dette til høringsbrev 21.01.2014 om reservasjonsordning for fastleger. I høringsbrevet åpnes det for at også de som ikke står oppført på høringslisten kan gi høringsuttalelse. Jeg takker for denne muligheten, og vil med dette dele mitt syn på saken samtidig som jeg ber departementet om at det registreres som en egen høringsuttalelse.

Det vil ikke være mulig å innføre en reservasjonsordning, samtidig som dette innebærer en garanti for at ingen kvinner får negative opplevelser på legekontoet i tilknytning til sitt ønske om abort. Med dette lovforslaget vil det kunne forekomme hendelser der kommunikasjonen ikke har vært god nok i forkant til at kvinnen er informert over legens holdning til spørsmålet i forkant av besøket, for eksempel om man velger å ikke informere om årsak ved bestilling av time, språk, alder og evt vikarer med annet syn enn egen fastlege. Grunnlaget for at jeg mener at en reservasjonsrett ikke bør innføres er at den svakeste part skal beskyttes, og i denne sammenheng vil den svakeste part alltid være kvinnen, ikke legen. Det er ingen menneskerett å være fastlege, og om ikke fastlegen kan legge fra seg eget, privat synspunkt i yrkesutøvelsen må denne personen velge seg et annet yrke, eller en annen spesialisering som lege. Jeg mener det er en prinsipiell forskjell mellom å reservere seg mot å delta i et inngrep og å reservere seg mot å henvise. Det helsepersonell som i dag kan reservere seg mot å delta i inngrepet kan ikke reservere seg mot å ha kontakt med pasienten i andre deler av sykehusoppholdet, nettopp fordi det er stor forskjell mellom å delta i et inngrep og henvise til et inngrep.

Denne saken har både en prinsipiell faktor, med tanke på at man ikke kan reservere seg mot deler av yrkesutøvelsen, når dette strider mot egen oppfatning. Da er løsningen å bytte yrke. Dette er faktum for alle andre, offentlig finansierte yrker, som for eksempel politi eller helsesøstre.

Den andre faktoren er det byråkratiske merarbeidet ved en innføring av en slik reservasjonsordning og de praktiske ordningene rundt dette, som vil være meget omfattende. I tillegg må det innføres et form for kontrollorgan for å kontrollere at alle regler følges.

Jeg mener det er et grunnleggende prinsipp at hensynet til en pasient og hennes rettigheter skal gå foran en fastleges ønske om å reservere seg mot en lovpålagt oppgave. Det er myndighetenes plikt å sørge for at alle kvinner har rett til lik helsehjelp, også hos sin fastlege. Med vennlig hilsen

Thale Parker